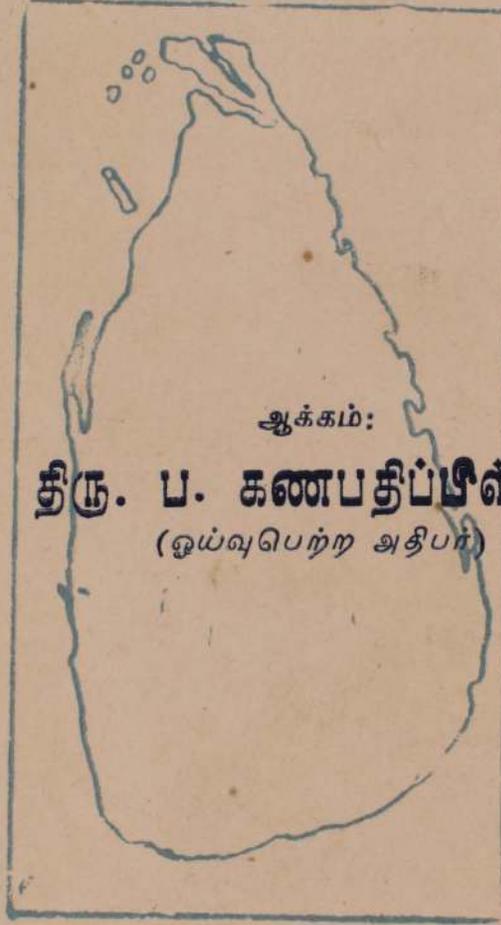


உ
சிவமயம்

புராதன இலங்கை



ஆக்கம்:

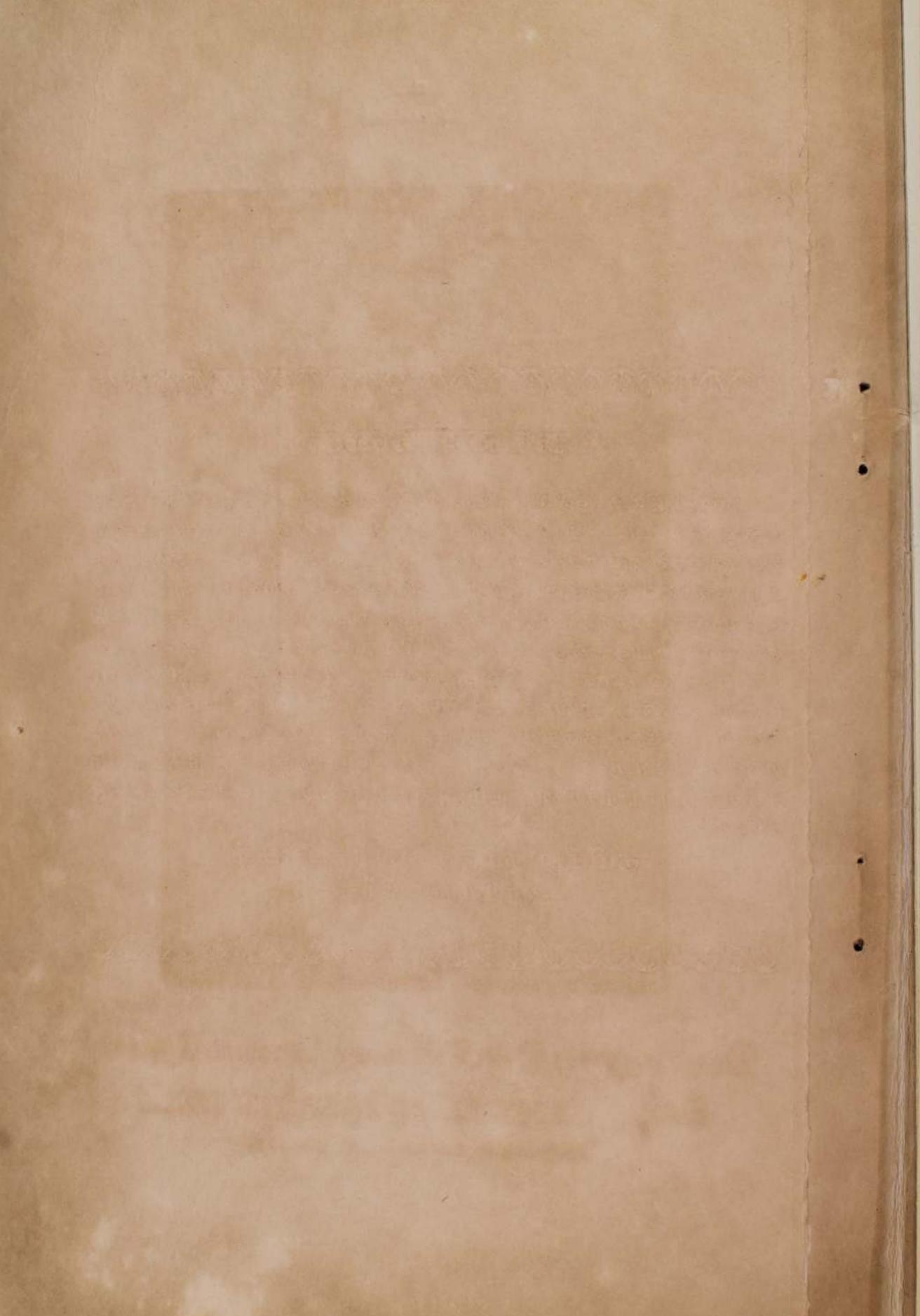
திரு. ப. கணபதிப்பிள்ளை
(ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

வெளியீடு:

(மறு பிரசுரம்)

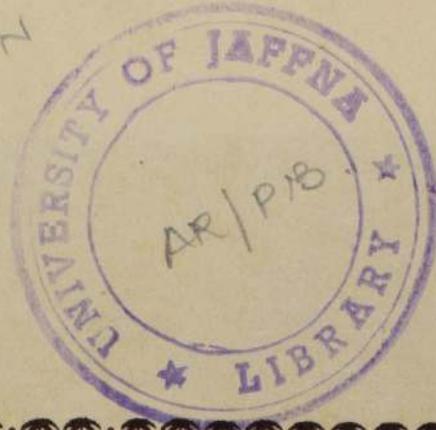
அரியாலை அன்பர்கள்

954.891
KAN



954.891
KAN

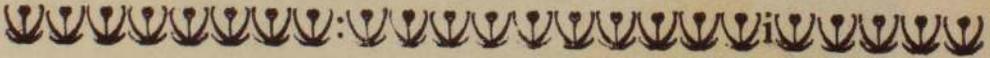
1007



காணிக்கை

எமது இயக்கத்தில் தொடக்க காலத்தில் இருந்து இயக்கத் துக்கு ஏற்பட்ட இடர் இழப்புக்களில் பங்கு கொண்டவரும், இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தவரும், குறிப்பாக திருக்கோணமலையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை உருவாக்கி வளர்த்தவரும், திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சிங்கள இராணுவத்துக்கு எதிராக வெற்றிகரமாக நடவடிக்கைகள் பல எடுத்தவருமான லெப்டினன்ட் கேர்ணல் சந்தோசம் (உமைநேசன்) அவர்கள் இந்திய அரசு தமிழ் மக்களுக்குச் செய்த துரோகத்தை எதிர்த்துப் போராடிய வேளையில் வீர மரணம் அடைந்தார். அந்த வீர மறவனுக்கு இந்தியாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும் என்னும் நூலைக் காணிக்கையாகக் கிறோம்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்
அரசியல் பிரிவு



N.A



தமிழ்நாட்டின் தலைநகரான சென்னை

சென்னை நகரில்

கோண்டாவிலில் இந்தியப் பட்டையுடனான

நேரடி மோதலில்

வீரமரணமெய்திய வீரவேங்கை

லெப்டினன்ட் கேணல்

சந்தோசத்துக்கு

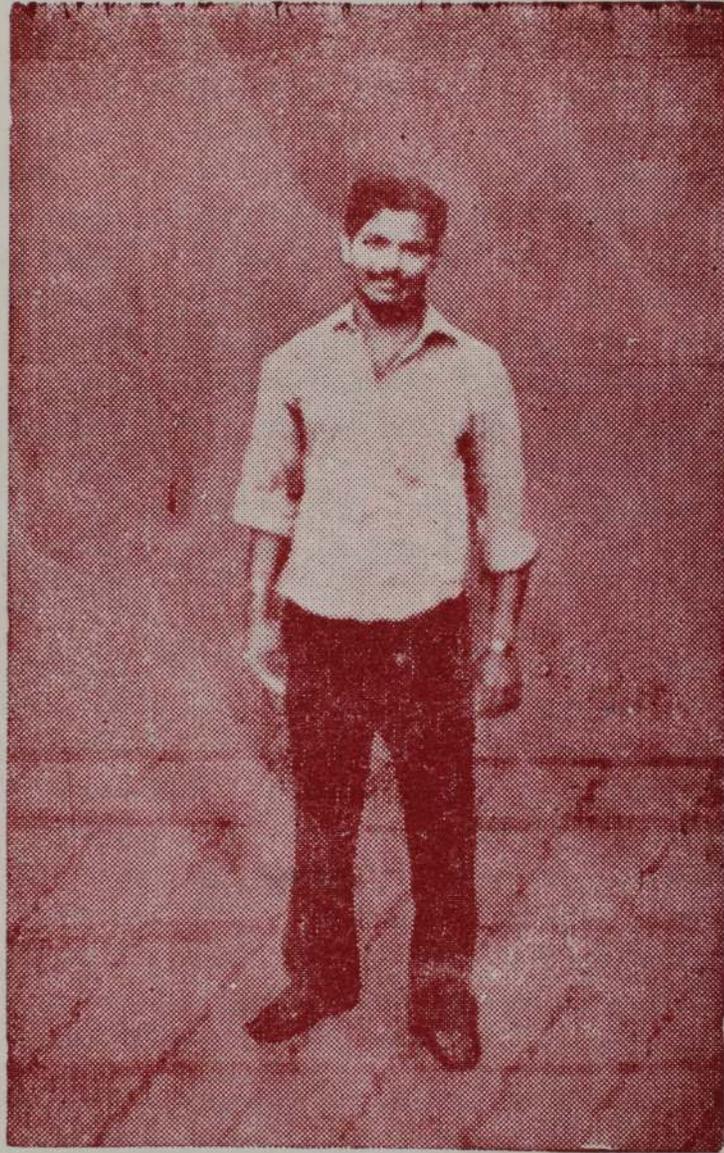
இந்நூல்

சமர்ப்பணம்

சென்னை நகரில்

முதலிய சம்பந்தம்

சென்னை நகரில்



திரு. கணபதிப்பிள்ளை உமைநேசன்
லெப். கோர்ணல் சந்தோசம் மாஸ்டர்
திருமலை மாவட்டத் தளபதி



© 1954 by the Board of Regents of the University of Wisconsin
This book is a part of the University of Wisconsin Press
Library of the University of Wisconsin Press

அணிந்துரை

“புராதன இலங்கை” என்னும் நூலைக் கையெழுத்துப் படிநிலையிலே படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. புத்தூர் வாசரான உயர்திரு. நாதர் என்பார் தமிழகத்தவரான ஸ்ரீ கந்தசாமிச் செட்டியாரிடம் பெற்றுப் பிரசுரித்த “அகத்தியர் இலங்கை” என்ற நூலைத்தழுவி இந்த நூலைத்தாம் ஆக்கியதாய், இதனை வெளியிடும் தமிழன்பர் திரு. ப. கணபதிப்பிள்ளை தமது முன்னுரையிலே குறித்துள்ளார். தமிழ் முணர்ச்சியும் சூழ்வர நிகழ்ந்துவரும் கொடுமைகளைக் கண்டு கொதித்தெழும் உளப்பாங்கும் வாய்ந்த நண்பர் வீரசுவர்க்கும் அடைந்த தம் மைந்தனின் நினைவாக இந்நூலை ஆக்கி வெளியிடுவது முற்றிலும் பொருத்தமே.

வரலாறு என்பது பல்வேறு சான்றுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்படல் வேண்டும். துரதிர்ஷ்டவசமாக எமது இலங்கை வரலாற்றை எழுதியோர் பேரினவாத உணர்வோடு “மகாவம்சம்” போன்ற புராணநூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே எழுதமுற்பட்டதால் வரலாற்றிலே பல பொய்மைகள் புகுந்து கொண்டன; புகுத்தப்பட்டும் விட்டன. புதைபொருளாராய்ச்சி பொருள் புதை ஆராய்ச்சியாக மாறியதாலும் பல அசம்பாவிதங்களும் வரலாற்றுத் தகுதி பெறலாயின.

இவற்றால் எழுந்த நிபாயமான வெகுளியே அன்பர் ப. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை இன்று “புராதன இலங்கை” என்ற நூலை வெளியிடத்தூண்டியுள்ளது.

இந்நூல் மூலம் அவர் எதிர்பார்க்கும் உணர்வும் எழுச்சியும் ஈழத்தமிழரிடையே தோன்றினால் அது அவர்களின் விடிவு காலத்துக்கு முன்னறிகுறியாக அமையும் என்று நம்புகிறேன்.

10-10-1988

வே. சிவசுப்பிரமணியம்
ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

புராதன இலங்கை

முன்னுரை

தற்காலத்தில் இலங்கையில் தமிழர் சிறுபான்மையினராக வாழ்கின்றனர். ஆனால் அதி பூர்வீக இலங்கையில் தமிழர்கள் மாத்திரமே வாழ்ந்து வந்தனர் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். அவர்களது சமயம் சைவசமயமாகவே இருந்தது. இரா மாயணம் போன்ற இதிகாச இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் புரா ணங்கள் வாயிலாகவும் இவ்வுண்மை அறியக் கூடியதாக இருக் கின்றது. எனவே இலங்கை தமிழரின் முதுசொத்து எனலாம். இது யாராலும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாத உண்மை யாகும். இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்துவதே இந் நூ லின் நோக்கமாகும்.

புத்தூரில் பிரசித்த நொத்தாரிசாக விளங்கிய உயர் திரு. வ. நாதர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள அகத்தியர் இலங் கை என்னும் நூலில் இந்த உண்மை தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலை மதுரையில் வாழ்ந்த உயர்திரு. கந்தச மிச் செட்டிய ரே தமக்கு வழங்கியதாக திரு. நாதர் அவர்கள் தமது பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். "அகத்தியர் இலங் கை" என்னும் இந்த நூலை உசாத்துணை நூலாகக் கொண்டு புராதன இலங்கை என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இனவெறி பிடித்த சிங்கள ஆட்சியாளர்கள், இலங்கை முழுவதும் தங்களுக்கே உரியதென்றும் தமிழர்கள் கூலிவேலை செய்வதற்காகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இங்கு கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் என்றும் பொய்யான கதைகளைச் சிங்களப் பொது மக்கள் மத்தியில் பிரசாரஞ் செய்து அதன் மூலம் சிங் கள இனவெறியை அவர்களுக்கு ஊட்டி இலங்கையில் உள்ள தமிழர் னை அடக்கி ஒடுக்கி அழித்து விடத்திட்டமிட்டுச் செயற் படுகின்றனர். இவ்வாறான பொய்ப்பிரசாரத்தின்மூலம் இலங் கைத் தமிழர்களை அழித்து ஒழிப்பதைத் தவிர்க்கவும் இலங்கை யில் வாழும் தமிழர்களுக்குச் சிங்களவர்களிலும் பார்க்க உரிமை கூடுதலாக உண்டு என்பதை எமது மக்கள் ஆதாரபூர்வமாக அறிய வைப்பதற்கும் இது போன்ற நூல்கள் வெளிவருவது மிக மிக அவசியமாகும். இந்த அவசியத்தை உணர்ந்தே இந்தச் சிறு நூலை வெளியிட முன்வந்துள்ளேன். எனவே இந்த நூலைப் படித்து ஈழத்தமிழ் மக்களாகிய நாங்கள் விழிப்படைவோமா குக. எழுச்சியடைவோமாகுக.

ப. கரைபதிப்பிள்ளை
நூலாசிரியர்

தோற்றுவாய்

அசத்திய முனிவர் இலங்கையின் பூர்வீகம் பற்றி இராமனுக்குச் சொல்லுகின்ற பாங்கில் இதன் மூலநூல் அமைந்தமையால் அதற்கு 'அசத்தியர் இலங்கை' எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டது.

நூல்

இந்த நிலப்பரப்பில் பல கண்டங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் தமிழர்கண்டம் என்பதாகும். இதுவே பிற்காலத்தில் தமிழகம் என அழைக்கப்பட்டது. மிகப்புராதன காலத்தில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர் மட்டுமே. ஆட்சி புரிந்த அரசர்கள் தமிழர். அவர்களது நெறி சைவ நெறி. மொழி தமிழ். அக்காலத்திலிருந்தே தமிழர்கள் மிக முன்னேற்ற முள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள். கமத்தொழில், கைத்தொழில் இரண்டையுமே இரு கண்களாகப் போற்றி வாழ்ந்தவர்கள். அரசர்களோ நீதிவழுவா நெறிமுறையில் ஆட்சி புரிந்தனர். மக்களும் தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்னும் ஐம்புலமும் ஒப்பி வாழ்ந்து வந்தனர். பிராமணர்கள், அரசர்கள், வைசியர் எனப்படும் வர்த்தகர்கள், வேளாண்மக்கள் எனப்படும் கமக்காரர் ஆகியோர் தத்தமக்குரிய கடமைகளின்றும் வழுவாது ஒழுகிவந்தனர். அரசனது ஆணைகள் இவற்றிற்கு வழிவகுப்பதாய் அமைந்திருந்தன. இதன்பலனாக மாதம் மூன்று மழை பெய்தது. நீர்வளம் பெருகியது. நிலவளமும் பெருகியது. அமைதியும் நிலவியது. உணவு, உடை, உறையுள் ஆகிய மனிதனின் அத்தியாவசிய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. பசியால் மெலிவடைபவர்களோ, பிணியால் நலிபவர்களோ மிக மிக அரிதாகவே காணப்பட்டனர். இத்தகையதோர் ஒப்பற்ற சமுதாயம் நிலவிய தமிழகத்தை அவ்வப்போது ஆட்சி புரிந்த தமிழரசர்கள் உருவாக்கினார்கள்.

இவ்வாறு தமிழகத்தைச் சிறப்பாக ஆட்சிபுரிந்த அரசர்களுள் மனுஎன்னும் அரசனும் ஒருவனாவான். இவன் தமிழன். இந்த மனு அரசனுக்கு தமிழர் வரலாற்றில் முதன்மையானதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான ஓர் தனி இடம் உண்டு. ஒரு காலத்தில் நெப்போலியன் போனப்பார்ட் என்பவனால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டவாக்கங்கள், பிற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் எழுந்த சட்டவாக்கங்களுக்கு எவ்வாறு அடித்தளமாக அமைந்தனவோ அது போலவே புராதனகாலத்தில் மனு அரசன் எழு

திய சட்டவாக்கமும் அவனைத் தொடர்ந்து வந்த ஆட்சியாளர்களுக்கும் அவர்களின் சட்டவாக்கங்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது எனலாம். மனுதர்ம சாத்திர நூலும் இவ்வகையில் உருவானதே எனலாம். இந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவன் தானுருவாக்கிய நீதிநெறியின் படியே ஆட்சியும் புரிந்தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சாதிவேறுபாடு காட்டுதல் போன்ற அநாகரிகமான சட்டங்கள் அவனது நீதிநூலில் இடம்பெறவில்லை என்பதும் ஆனால் சுயநலவாதிகளும் சாதியின்பெயரால் தம்மைப் பெரியவர்களாகக் காட்டிக் கொண்டவர்களும் அதனால் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டவர்களுமே இந்த அநாகரிகமான சட்டத்தை இந்த நீதிநூலில் புகுத்தி இந்தநூலுக்கு இழுக்குத் தேட முற்பட்டனர். இந்த உண்மையை நாம் உணர்ந்து தெளிவு பெற வேண்டும். இந்த மனுச்சக்கரவர்த்தி தமிழகத்தை நாற்பத்து நான்கு வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்தான்.

இந்த மனுச்சக்கரவர்த்திக்கு “சமன்” என்னும் புத்திரனும் “ஈழம்” என்னும் புத்திரியும் பிறந்தார்கள். மனுவின்பின் தமிழகம் இந்த இருவராலும் ஆட்சிசெய்யப்பட்டு வந்தது. தென்னகத்தை மகளாகிய சமனும் அவனது சந்ததியினரும்; வடபாகத்தை மகளாகிய ஈழமும் அவளது சந்ததியினரும் ஆண்டுவந்தனர். மனுவின் மகளாகிய ஈழம் என்பவருக்கு குமரி என்று வேறு ஒரு பெயரும் உண்டு. குமரி என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த மனுவின் மகள் ஆட்சி புரிந்த பகுதி குமரிகண்டம் எனப்பட்டது. இந்தக் குமரி கண்டத்திலேயே இலங்கைநாடு, பாண்டிநாடு, சோழநாடு, சேரநாடு முதலிய நாடுகள் அடங்குகின்றன. ஈழம் என்னும் அரசி ஆட்சி புரிந்த பகுதியே அவளின் பெயரால் ஈழநாடு என அழைக்கப்பட்டுக் காலக்கிரமத்தில் ஈழநாடு ஆகியது. இந்த நான்கு மண்டலங்களும் ஒருகாலத்தில் ஒரே நிலப்பரப்பாகவே இருந்தன. இடையில் ஏற்பட்ட கடல்கோள்களே ஈழநாடு என அழைக்கப்பட்ட ஈழமண்டலத்தை ஏனைய மூன்று மண்டலங்களிலிருந்தும் பிரித்து விட்டன. எனினும் ஈழமண்டலமாகிய இலங்கையில் தமிழரே வாழ்ந்து வந்தனர். பிற்காலத்திலேதான் தமிழரல்லாதோர் இங்கு வந்து குடியேறினர் என்பதனை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் இலங்கையில் மிகவும் முன்னேற்ற மடைந்தவர்களும் நாகரீகவளர்ச்சி பெற்றவர்களான ஓர் இனமாக வாழ்ந்து வந்தனர். விஜயன் இலங்கையில் காலடி வைத்தபின்பே இலங்கையில் சிங்கள இனம் தோன்றியது. இந்த விஜயன் யார்? இவன் எவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்தான் என்பன? பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

சிங்கள இனத்தின் தோற்றம்

வடஇந்தியாவில் "லாலா" நாடு. என்று ஒரு நாடு. அதனைச் "சிங்கபாகு" என்பவன் ஆட்சி புரிந்தான். இவனது தந்தை சிங்களன் என்பவன் ஆவான். சிங்கனைப் பற்றிய பலவிதபுனைகதைகள் உண்டு. மிருகஇராசர்வாகிய சிங்கமே இவன் என்பது அவற்றுள் ஒன்று. சிங்கத்தில் இருந்து வந்தசந்தியினரே சிங்களவர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இதனாலேயே சிங்கள மக்களின் தேசியக்கொடி சிங்கமாக இருக்கின்றதென்றும் சொல்வாரும் உளர். இவையெல்லாம் ஆதாரமற்ற வெறும் ஐதிகங்களே என இவற்றை இவ்வளவில் விட்டு விடுவோம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிங்கபாகு ஆரியவம்சத்தை சார்ந்தவன். வடஇந்தியாவில் இமயமலை அடிவாரம் வரை ஒரு காலத்தில் திராவிட இனம் வாழ்ந்து வந்து வந்தது என்றும் அந்தத் திராவிடரைத்திரத்திவிட்டு வந்து குடியேறிய நாடோடி மக்களே ஆரியராவர். இவர்கள் மெல்லிய சிவந்தமேனியைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த ஆரியர்கள் ஒரு காலத்தில் இமயமலைக்கு வடக்கே நாடோடிகளாய் கூட்டங் கூட்டமாய் குதிரைகளில் சவாரிசெய்து அலைந்து திரிந்தவர்களாவர். இவர்களுக்கு நிரந்தரமான வதிவிடங்களோ நிலங்களோ இருக்கவில்லை. இவர்கள் அடிக்கடி கைபர்கணவாய் வழியாகத் திடீர் திடீரென இமயமலையின் தென்பகுதிக்குள் நுழைந்து அங்கு வாழ்ந்து வந்த திராவிட மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து அவர்களது பொருட்களையும் உணவுப்பண்டங்களையும் மந்தைகளையும் அபகரித்து சென்று அதன் மூலம் தமது வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தவர்கள். இவர்களது தொல்லை பொறுக்க முடியாமலே வட இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த திராவிடமக்கள் மெது மெதுவாகத் தெற்கு நோக்கி நகரத்தொடங்கினர். ஆரியர் திராவிடமக்களைத் துரத்திவிட்டு அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் வந்து குடியேறினர். தம்மை ஆரியர் எனக்கூறி சிங்களவரும் இதனைத் தான் இங்கு செய்கின்றனர். இந்த அநாகரிகமான மக்களே ஆரியர் ஆவர்.

இத்தகைய ஆரிய வம்சத்தைச் சார்ந்தவன்தான் சிங்கபாகு ஆவான். அவனின் மைந்தனே விஜயன் ஆவான் விஜயனின் சந்ததியினரே சிங்களவர்கள். எனவே சிங்களவரும் ஆரியர்களே. தமிழர் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த வகையிலே தான் இலங்கையில் வாழ்கின்ற ஆரியர்களாகிய சிங்களவர்களுக்கும் திராவிடர்களாகிய தமிழர்களுக்கும் ஒத்துப்போவதில்லை என்பது புலனாகின்றது.

சிங்கபாகுவின் மைந்தனாகிய விஜயன் இளவரசனாக இருந்த பொழுது அவனுக்கு எழுநூறு பேர் தோழர்கள் இருந்தார்களாம். விஜயன் இளவரசன் க இருந்தமையால் அவனுக்கு எல்லாவசதிகளும் கிடைத்தன. அதனால் அவனுக்கு எழுநூறு பேர் தோழராயினர். இந்த விஜயனும் இவனது தோழர்களும் நினைத்தவற்றையெல்லாம் செய்தார்கள். நாகரிகசமுதாயத்துக்கு ஒவ்வாத காரியங்களை எல்லாம் இவர்கள் மிகமிக விருப்பமாகச் செய்தார்கள். கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என ஆள்வாரிவி மாடுகளாகத் திரிந்தனர். தட்டிக்கேட்க யாரும் இல்லை. தந்தை சிங்கபாகுதான் தட்டிக்கேட்க வேண்டியவன். அவனாலும் தட்டிக்கேட்க முடியவில்லை. அவன் அந்த நாட்டின் அரசனாக இருந்தமையால் அந்தநாட்டின் மக்களின் நன்மைக்காகத் தன்மகனென்றும் பராத, தன் குப்பின் தன் அரியணைக்கு ஒரே ஒரு வாரிசு என்றும் பாராமல் அவனையும் அவனது தோழர்கள் எழுநூறு பேரையும் நாடுகடத்த விரும்பினான். அவர்கள் அனைவரையும் தேசப்பிரஷ்டம் செய்து ஒரு பாய்க்கப்பலில் ஏற்றி வங்கக் கடலில் அலையவிட்டாள். அக்கப்பல் காற்றினால் அள்ளாண்டு அவர்களைக் கொண்டு வந்து எமது ஈழத்திருநாட்டில் மாந்தை நகரில் ஒதுக்கிவிட்டது. ஈழத்தமிழர்களின் துரதிர்ஷ்டமான சம்பவமே இது எனலாம். வடஇந்தியாவில் வாழ்ந்த திராவிட மக்களுக்கு வந்த வில்லங்கம் ஈழநாட்டின் வாழும் திராவிடராகிய தமிழர்களுக்கும் வந்து சேர்ந்து கொண்டது. பாவிபோகிற இடமெல்லாம் பள்ளமும் திட்டியும் என்பார்களே அது தான் இது.

வந்தவரை வரவேற்று உபசரிக்கும் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கமைய வந்தாரை வாழவைத்தாள் ஒருத்தி, அவள்தான் இலங்கையின் அந்நாள் அரசி குவேனி என்பாள். அவள் ஒரு தமிழ் அரசி, அவள் வந்தவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தாள். விஜயனின் ஈழகில் மயங்கித் தன்னை யே கொடுத்து விட்டாள். பலமான இடத்தில் இருந்தவள் பலமாக இருக்கவேண்டியவள். பலவீமைடைந்து விட்டால். இதனைப் பெண்ணினத்தின் சிறுமை என்பதோ குறைபாடு என்பதோ அல்லது தனிநபரான குவேனியின் குறைபாடு என்பதோ புரியவில்லை. வரலாற்று வல்லுநர் தான் இதற்கு பதில்சொல்ல வேண்டும்.

எப்படியோ குவேனி விஜயனைத்தன் கணவனாக வரித்துக்கொண்டாள். இலங்கையில் தமிழர்க்கு இருந்த இறைமையையும் கூடவே தாரைவார்த்துக் கொடுத்து விட்டாள். இத்திருமணத்தொடர்பினால் விஜயன் இலங்கையின் ஆட்சியரிமை

யை இலகுவில் பெற்றுக்கொண்டான். குவேனியும் இரு புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்தாள். ஆட்சியரிமையைத் தந்திரமாக கைப்பற்றிய விஜயன், தனது காரியம் முடிந்ததும் தனது அதிகாரத்துக்கு உதவிய தன் மனைவி குவேனியையும் பிள்ளைகளையும் அடித்துத்தூர்த்தி விட்டான். வயிற்று வலியை நம்பினாலும் வடநாட்டாரை நம்பக்கூடாது என்னும் பழமொழி இக்கதையின் மூலம் விஜயனின் பச்சைத் துரோகத்தனத்தின் மூலம், பொருத்தமாகின்றது. இந்த நன்றிகெட்ட செயல்கள்: துரோகத்தனம், மனிதாபிமானமற்ற செயல்களே விஜயனினதும் அவனது தோழர்களினதும் பரம்பரை என்று சொல்லக்கூடிய சிங்கள மக்களிடத்தும் இன்றும் காணப்படுகின்றது எனலாம்.

குவேனியைத்தூர்த்தியபின் இவனும் இவனது தோழர்கள் எழுதாறு பேரும் பாண்டியநாட்டிலுள்ள நாயக்கவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அழகுடையவர் ஆகிய தமிழ்ப்பெண்களை வரவழைத்துத் திருமணஞ் செய்து கொண்டனர். இவர்களது சந்ததியினரே இன்று இலங்கையில் வாழ்கின்ற சிங்களவர்கள் ஆவர். இம்மட்டில் இவர்கள் நின்றுவிடவில்லை. அன்று அதிகாரத்தைத் தவிர வசம் வைத்திருந்த விஜயனதும் அவனது தோழர்களினதும் சந்ததியினர்களும் ஏற்கனவே இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழர்களோடு திருமணங்கள் செய்து கலந்து கொண்டனர். இவர்களது சந்ததியாரும் சிங்களவராயினர். இவ்வகையிலும் இலங்கையில் தமிழர் சிறுபான்மையினராக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தமது தனித்துவத்தையும் பண்பாட்டையும் கைவிட்டுச் சிங்களவர்களாக மாறிய தமிழர்களே தமது தனித்துவத்தையும் கலாசாரத்தையும் விட்டுக் கொடாமல் வாழ்ந்து வருகின்ற உண்மையான தமிழர்களுக்கு எதிராகக்கிளம்பி, இலங்கை சிங்களவர்களுக்கு மாத்திரமே உரியதென்று விதண்டாவாதம் பேசுகின்றனர். கூப்பாடு போடுகின்றனர். எஞ்சிய தமிழர்களையும் சிங்களவர்களாக்க முனைகின்றனர். இந்த உண்மையை ஈழத் தமிழர்களாகிய நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் தமிழர்கள். இலங்கையின் சுதேசிகள் தமிழர். விஜயன் வழிவந்தவர்கள் அந்நியர். பரதேசிகள். இத்தகையோர் இலங்கைக்குத் தாம் மாத்திரமே உரிமையுடையோம் என்றும், தமிழர்களுக்கு எவ்வித உரிமை இல்லை என்றும் சிங்களப் பொதுமக்களிடையே பொய்ப்பிரசாரம் செய்தும் வருகின்றனர். தமிழர், சிங்களவர்களின் பகைவர் என இளம் உள்ளங்களிலெல்லாம் அழுத்தமாக உறையும்படி பிரசாரம் செய்

இன்றனர். துட்டகைமுனுவின் தாயாகிய விகாரமகாதேவியும் இதனையே செய்தாள். இகனால்தான் துட்டகைமுனு, தமிழருக் கெதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்தான். தமிழர் படையு - ன் நேர்நின்று யுத்தம் புரியமுடியாத துட்டகைமுனு, கபடநாடகமாடி மனுநீதி தவறாது செவ்வனே ஆட்சி புரிந்த தமிழரசனாகிய எல்லாளனைக் கொன்றான். இளைஞனாகிய துட்டகைமுனு கிழவனாக இருந்த எல்லாளனைத் தனிப்போருக்கு அழைத்துப் போர்புரியும் வேளை எல்லாளனது பட்டத்துயானை போரில்கால் தடக்கி விழ அதனுடன் வீழ்ந்த எல்லாளனை யுத்ததருமத்துக்கு மாறாக ஈட்டியால் குத்திக் கொன்றான். இத்தகைய வரலாற்று உண்மைகளை இன்றைய எம்நிலைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கிச் செயற்பட வேண்டியது ஈழத்தமிழராகிய எம்கடனாகும்.

தமிழர்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவந்த குமரிக் கண்டத்தில் உள்ள ஒரு நகரில் கன்னியாகிய குமரி (ஈழம்) ஆட்சி புரிந்தமையால் அந்நகரம் கன்னியாகுமரி என அழைக்கப்பட்டது. இந்தக்கன்னியா குமரி என்னும் பட்டினம் குமார்க்கண்டத்துக்குச் சில காலம் தலைநகராய் விளங்கியது. பிற்காலத்தில் குமார்க்கண்டத்தின் பெரும் பகுதி கடலால் கொள்ளப்பட்டது. இந்தக்கடல் கோள்களினால் நிலப்பரப்பு மாத்திரமன்றிப் பல தமிழ்ச்சங்க மண்டபங்கள் அவைகளில் இருந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் சமுத்திரத்துள் ஆழ்ந்து விட்டன. சமன் ஆண்ட பிரதேசமும் கடலுள் அமிழ்ந்தி விட்டது மிகுதியான நிலப்பரப்பு பரத கண்டம் இலங்கை முதலிய பல தேசங்களாக பிரிந்தது.

பரதன் என்னும் தமிழ் அரசன்

குமரியின் சந்ததியில் தோன்றிய தமிழ் அரசர்களுள் பரதனும் ஒருவன். இந்தப் பரதன் குமரிகண்டத்தை நாற்பது வருடங்களாக ஆட்சி புரிந்தான். ஒரு தாயானவள் தனது பிள்ளைகளை எவ்வளவு கரிசனையுடனும் அன்புடனும் பராமரிப்பாளோ அது போலவே பரதனும் தனது குடிமக்களையும் பராமரித்தான். இதனால் அவனது குடிமக்கள் அவனை மிகவும் நேசித்தார்கள். அதுமாத்திரமன்றி இக் குமரிகண்டமானது பரதனது திறமையான ஆட்சி முறையினால் பலவகைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்கிற்று இக்காரணங்களினால் அவன் ஆட்சிபுரிந்த நிலப்பரப்பாகிய குமார்க்கண்டமே பரதகண்டமென வழங்கப்படலாயிற்று.

இப் பரதகண்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களை அந்நிய நாட்டினர் பலவாறு அழைத்தனர். அவை பரதர், நாகர், இயக்கர், அரக்கர் இராட்சதர், பூதர், அசுரர், அவுணர், இடிம்பர், கருடர், முனிவர், சித்தர், கந்தருவர், வானரர் என்பனவாகும் இராமரயணத்தில் தமிழர்களை வானரர் (குரங்குகள்) என்றும் இராட்சதர் என்றும் பழித்துரைத்தனர். அனுமான் சக்கிரீவன் வாலி போன்ற பலம் பொருந்திய திறமை மிக்க போராளிகளை குரங்குகளின் அரசர்கள் என்றும் இலங்கையை ஆண்ட ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த அரசனாகிய இராவணன் தமிழன் என்ற காரணத்தால் அவனையும் அவனது இனத்தினரையும் நரமாமிசம் புசிக்கின்ற இராட்சதர் என்றும் பழித்துரைத்தனர். உண்மை அவ்வாறு அன்று. இராமன் இலக்குமணன், போன்ற ஆரியர்களிலும் பார்க்க இராவணன் வாலி போன்ற திராவிடர்கள் (தமிழர்கள்) பலசாலிகளாகவும் அறிவாளிகளாகவும் சித்துக்களில் வல்லவர்களாகவும் விளங்கினர் என்பதே உண்மை. உண்மையில் இவர்கள் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போன்று குரங்குகளோ, இராட்சதர்களோ அல்லர். சிறப்புற்று விளங்கிய தமிழர்களேயாவர். இவ்வாறு அந்நியர்களால் பல்வேறு பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்பட்ட போதிலும் எல்லோரும் சமத்துவம் உடைய தமிழர்களேயாவர் என்று வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தம்மிடையே உயர்வு தாழ்வு காட்டுவதில்லை. ஒருவருடைய பிறப்பினைக் கொண்டு அவரின் உயர்வு தாழ்வுகளைக் கணிக்காது அவரவரின் சிறப்பினைக் கொண்டே, செயற்பாடுகளைக் கொண்டே கணித்தனர். “இடமார் பெரியோர், இடாதார் இழிவுவந்தோர்” என்னும் ஓளவை வாசகங்களும் இவ்வகையில் எழுந்தனவே. செயற்கரியனவற்றைச் செய்பவர்கள் பெரியோர் என்னும் செயற்கரியன செய்ய முடியாதவர்கள் சிறியோர் என்றும் வள்ளுவன் வாய்மொழியும் இதனையே தெளிவுபடுத்துகின்றது.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்

மனித இனம் முதன் முதலாக தோன்றிய இடம் குமரிக் கண்டம் என்று அறியக்கிடக்கின்றது. இந்தக்குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பேசிய மொழி தமிழ் என்றும் அவர்களிடமிருந்தே ஏனைய இனத்தவர்கள் சீர்திருத்தத்தைக் கற்றுக்கொண்டனர் என்றும் கூறுவர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் பல்வேறு மொழிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்றும் அவற்றில் அவர்கள் பல்லவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் சொல்லப்படு

கின்றது. அவையாவன: வீடுகட்டுதல், கோயில்கட்டுதல், சிற்ப வேலைசெய்தல், குளம்வெட்டுதல், நூல்நூற்றல், சிலைசெய்தல் துடைசெய்தல், கோயில்தேர், போர்த்தேர், வாயுத்தேர், அக்கினித்தேர், ஆக யணிமானம், கப்பல், நீர்முழ்கிக்கப்பல் முதலியனசெய்தல் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுதல், பாடசாலை, வைத்தியசாலை தமிழ்ச்சங்கம் முதலியன அமைத்தல், இலக்கியம் இலக்கணம், வானசாத்திரம் நீதிசாத்திரம் தொலைவிலுணர்தல் கடவுள் வணக்கம், தவம், விரதம், கற்பு வியாபாரம், பஞ்சாயம், நீதிமன்றம், குடியரசாட்சி, தெரிவுச்சீட்டு, சணிதம், சோதிடம், கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல், ஒருமனிதன் பஸ்தேகம் எடுத்தல், ஆகாயயுத்தம், கடல்யுத்தம், முதலியவற்றை நன்றாக அறிந்திருந்தார்கள். தமிழ்மொழியில் மிகவுந் சிறந்த இலக்கிய நூல்களும் இலக்கண நூல்களும், கணிதநூல்களும், தமிழ்வேதங்களும் தமிழ்ச்சரித்திரநூல்களும் இன்னும் பலசிறந்த நூல்களும் ஆரம்பத்திலேயே இருந்தன.

பாண்டியநாடு சோழநாடு, சேரநாடு முதலிய தமிழ் நாடுகளில் உள்ள தமிழர் முற்காலத்தில் இலங்கையில் பிறந்து வாழ்ந்த படியால் இலங்கை அந்த நாடுகளின் தமிழருக்குச் சொந்தம். இலங்கை மலைவளமுடைய நாடாக இருந்தமையால் போதிய மழைபொழிந்து பல ஆறுகள் பாய்கின்ற ஆற்றுவளமுடையதார்க விளங்கியமையால் செழிப்பான தேசமாக விளங்கியது. பெருமளவு நெல்விளைவிக்கப்பட்டது அத்துடன் பொன், முத்து இரத்தினம், சங்கு, ஆகியவையும் அதிகம் காணப்பட்டன. இவ்வாறு சிறப்பாக விளங்கிய இலங்கையில் முற்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் மிகவும் செல்வந்தராயிருந்தனர். இதனால் ஏனைய நாடுகளில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் இலங்கையில் வசிக்க மிகவும் பிணர்சர்கள். இடவசதியற்ற பொழுதெல்லாம் அவர்கள் இலங்கையில் வந்து குடியேறிக் கொண்டே வந்தார்கள். இலங்கைத் தமிழர் பாண்டியநாடு முதலிய மற்றைய தமிழ்நாடுகளின் தமிழரோடும் அதிபூர்வ காலந்தொடங்கி இன்றுவரைக்கும் ஆலயதரிசனம், தீர்த்தமாடுதல், கல்வி பிறப்பு இறப்புச் சம்பந்தமான கொண்டாட்டங்கள், திருவிழா, கலியாணம், மற்றுவிவாகம் முதலிய வைபவங்களைக் கொண்டாடிக் கொண்டும், போக்குவரவு பண்ணிக் கொண்டும் வருகிறார்கள். பாண்டியநாடு முதலிய தமிழ்த் தேசங்களின் தமிழர்கள் திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணைசுவரம், நகுலேஸ்வரம், கதிர்காமம் முதலிய சைவாலயங்களைத் தரிசிப்பதற்கும் தீர்த்தமாடுவதற்கும் விவாகத்திற்கும் இலங்கைக்குப் போக்குவரவு செய்து கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். சுரரை ஆண்ட அரசன் சுரேந்திரன். அசுரரை ஆண்ட அரசன்



அகரேந்திரன். இதனால் சயம்பனுக்கு அகரேந்திரன் என்னும் வேறொரு பெயர் இடப்பட்டது. தமிழரசனாகிய இச்சயம்பன் இலங்கையை முப்பத்து மூன்று வருடங்களாக ஆண்டிருந்தான். சயம்பனுக்குப் பின்பு அவனுடைய மருமகனாகிய யாளிமுகன் என்னும் தமிழன் அரசனாகி பத்து வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்து இறந்தான். இவனுக்குப்பின்பு பலதமிழரசர்கள் நெடுங்காலமாக இலங்கையை ஆண்டனர். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் திரிகோணமலை, இலங்காபுரம், மாந்தை, முருகபுரம் சிறிவசந்தபுரம், சிவனொளிபாதம், சிங்கன்நகர், மணிபுரம் திருக்கோயில், முருகந்துறை, கலியாணி முதலிய நகரங்கள் தலைநகரங்களாக விளங்கின.

யாளிமுகனுக்குப்பின் ஏதி என்னும் தமிழரசன் முருகபுரத்தைத் தலைநகராகக் கி அங்கிருந்து இலங்கை முழுவதையும் ஆண்டான். முருகபுரம் என்னும் நகரில் முருகன் என்னும் தமிழ்ச்சேனாதிபதியின் வீரர்களில் ஒருவனாகிய விசயன் என்பவன் மாணிக்கங்கையில் முருகேசுவரம் என்னும் முருகனாலயத்தைக் கட்டுவித்தான். முருகேசுவரத்துக்கு, கதிர்காமம் கதிர்வேலன்மலை, கார்த்திகேயபுரம், ஏமகூடம், மாணிக்கநகர், சந்தவேள்கோயில் என்னும் மறுபெயர்களும் உண்டு. பயை என்னும் தமிழரசகுமாரத்தியை ஏதி விவாகஞ் செய்து வித்துக்கேசன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றான். இவன் இருபத்தெட்டு வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்தான். வித்துக்கேசன் சிவனொளிபாதத்தைத் தலைநகராகக் கி நாகதீவு முழுவதையும் ஆண்டான். முருகன் என்னும் சேனைத்தலைவன் காங்கேசந்துறையில் ஒரு சிவன்கேசுவிலைக் கட்டுவித்தான். வித்துக்கேசன் இருபத்தொன்பது வருடங்களும் மூன்று மாதங்களும் இலங்கையை ஆண்டான். இவனுக்குப் பின் இவனது மகன் சுக்கேசன் என்பவன் மணிபுரம் என்னும் கதிரவன் மலையைத் தலைநகராகக் கி இலங்கையை ஆட்சி புரிந்தான். ஆதிகாலத்தில் மயனால் கட்டப்பட்ட திருக்கேசுவரம், முனிசுவரம், நகுலேசுவரம் என்னும் சிவாலயங்களை இவன் பழுது பார்த்து அவற்றுக்கு அநேக நகைகளையும் நிலங்களையும் கொடுத்தான். மாந்தை நகருக்கு அருகில் உள்ள பாலாவியாற்றங் கரையில் திருக்கேசுவரம், மாயவன் ஆற்றுக்குச் சம்பத்தில் முனிசுவரம், காங்கேசனுக்கு அண்மையில் நகுலேசுவரம் ஆகிய சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன.

சுகேசனின் ஆட்சி

சுகேசன் தெய்வதி என்னும் அரச குமாரியை விவாகஞ் செய்து மாலியவான், சுமாலி, மாலி என்னும் புத்திரர்களைப்பெற்றான். சுகேசனின் ஆட்சி மிகவும் மெச்சத்தக்கதாக அமைந்திருந்தது. இவன் கிராமங்கள் தோறும் ஆலயங்களை அமைப்பித்தான் பல வீதிகளைப் புதிதாக உருவாக்கினான். பழைய வீதிகளைப் புதிப்பித்தான், காடுகளை அழித்து நாடுகளாக்கினான். விவசாயத்தை விருத்தியடையச் செய்தான். குளங்கள், கால்வாய்கள் பலவெட்டியும் புதுப்பித்தும் பயிர்ச்செய்கைக்கு உதவியளித்தான் நூல்நூற்றல், ஆடைநெய்தல் ஆகிய கைத்தொழில்களையும் விருத்தி பண்ணினான். வைத்தியரையும் வைத்திய நூல்களையும் ஆதரித்ததோடு பல வைத்திசாலைகளையும் நிறுவினான். பல பாடசாலைகளை அமைத்தான். பல தமிழ்ச்சங்கங்களையும் உருவாக்கினான். இவன் காலத்தில் தமிழ் மொழியில் எல்லாத்துறைகளிலும் நல்ல நல்லநூல்கள் எழுந்தன. நீதிபரிபாலனமும் செவ்விதாய் அமைந்திருந்தது. விண்ணிற்செல்ல ஆகாய விமானங்களும் பண்ணிற் செல்ல நிலத்தேர், வாயுத்தேர், உருளியூர் திகளும் அக்கினித்தேர்களும், நீரிற்செல்ல, கப்பல்களும், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களும், சுகேசனுக்கிருந்தன. சுகேசன் நாற்பத்தொரு வருடங்களும் ஏழுநாட்களும் ஆட்சி புரிந்த பின் தனது மூத்த புத்திரனாகிய மாலியவானை இலங்கைக்கு அரசனாக்கி, காட்டுக்குச் சென்று தவஞ் செய்து பூலோக வாழ்வை நீத்தான்.

மாலியவான் ஆட்சி

தமிழரசனாகிய மாலியவான் நாகதீவுக்கு அரசனாகி இலங்காபுரம் என்னும் நகரத்தை மிகவும் அழகாகக்கட்டுவித்து அதைத்தலை நகராக்கி அங்கிருந்து இலங்கை என்னும் நாகதீவை ஆண்டான். இவன் கட்டுவித்த அரண்மனையும், மாட மாளிகைகளும் கூட கோபுரங்களும் விலையுயர்த்த இரத்தினக்கற்களாலும் தங்கத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டன. இவனுடைய முடியின் மீது பத்துக்கிரீடங்கள் அமைந்திருந்தன.

இவனுடைய சிங்காசனமும், வாளுக்கும் முடியும் செங்காலும் கட்டிலும் நவரத்தினங்களாலும், முத்துக்களாலும், தங்கத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கின. அக்காலத்தமிழர்களில் பலர் எல்லாவசதிகளும் ஒருங்கே அமைந்த பல அடுக்கு மாளிகைகளில் வாழ்ந்தனர். இவனது முடியை அலங்கரித்துக் கொண்

டிருந்த பத்துக்கிரீடங்களும் பத்து நாடுகளுக்கு இவன் அதிபதி என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவன் இருபத்தொரு வருடங்களும் ஏழு மாதங்களும் ஒன்பது நாட்களுமாக இலங்கையை மகோன்னதமாக ஆட்சி புரிந்து வந்தான். மாலியவான் இறந்த பின்பு அவனுடைய தம்பியாகிய சுமாலி என்பவன் ஆட்சி புரிந்தான். இவன் மாந்தையிலிருந்தும் இலங்காபுரத்திலிருந்தும் அரசாண்டான். சுமாலி, கேதுமதியை மணந்து ஒரு மகளைப்பெற்றெடுத்தான் அவளின் பெயர் கைகேசி என்பதாகும். சூரியப் பிரகாசம் என்னும் ஆகாய விமானத்தை அவன் வைத்திருந்தான். சுமாலியின் ஆட்சி முன்னையவர்களது ஆட்சி போன்று அத்துணைச் சிறப்பாக அமையாமலினால் அவனால் ஐந்து வருடங்களும் மூன்றரை மாதங்களுமே ஆட்சி புரிய முடிந்தது. மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து அவனைச்சிங்காசனத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டனர். இவனது ஆட்சியில் வெறுப்படைந்த பல தமிழ் மக்கள் பாண்டிநாடு சோழநாடு சேரநாடு முதலிய தமிழ் நாடுகளில் சென்று குடியேறினர். சுமாலிக்குப்பின் அரசாட்சிக்குரிய கைகேசி சிறு குழந்தையாயிருந்த படியால் இலங்கையை ஆள அரசனில்லாதிருந்தது. இதனால் வச்சிரவாகு என்பவன் தனக்கும் இயக்கப் பெண்ணாகிய தேவகன்னி என்பவளுக்கும்பிறந்த புத்திரனாகிய வைச்சிரவணனை இலங்கைக்கு அரசனாக்கினான். வைச்சிரவணனுக்கு குபேரன் என்னும் மறுபெயருமுண்டு.

குபேரன் ஆட்சி

குபேரன் அரசனான பின்பு அவனது தாய் வழியைச் சேர்ந்த பல இயக்கக் குடிகள் இலங்கையில் வந்து குடியேறினார்கள். இவர்களும் தமிழர்களே, நாகரிகத்திலும் கல்வியிலும் இயக்கர் என்னும் தமிழர் மிகவுந் சிறந்தவர்களாயிருந்தார்கள். இயக்கரும் நாகரும் பேசியமொழி தமிழேயாகும். பண்டைக்காலத்தில் வரன் என்பவன் புலத்தியனைப்பெற்றான். புலத்தியவன் குணவதியை மணந்து வச்சிரவாகுவைப் பெற்றான். இந்த வச்சிரவாகு குபேரனுடைய தந்தையாவன். இந்தக்குபேரன் இலங்கையை நீதியாக ஆண்டான். இவன் புட்பக விமானம் என்னும் ஓர் ஆகாய ஊர்தியையும் வைத்திருந்தான். இப்புட்பக விமானம் சாரதியில்லாமலே தானாகவே இயங்கவும் அதில் அமர்ந்திருப்போர், விரும்புகின்ற இடங்களுக்குச் செல்லவும் வல்லது. குபேரனது காலத்தில் இலங்கை எல்லா நாடுகளிலும் பார்க்க செல்வச் செழிப்பில் மேம்பட்டு மிளிர்ந்தது. இதனாலேயே குபேரன் என்றால் ஒப்பற்ற பெருஞ்செல்வன் என்னும் கருத்து வழங்கி வருகின்றது.

இராவணன் ஆட்சி

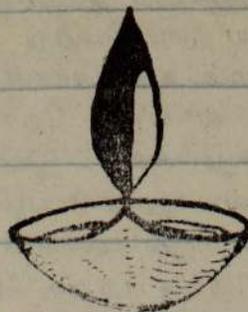
கைகேயி என்னும் தமிழ் அரசகுமாரி வச்சிரவாகுவைக் கூடி இராவணன் கும்பகருணன் விபீசணன் என்னும் புதல்வர்களையும், சூர்ப்பனகை என்றும் புத்திரியையும் பெற்றாள். இப் பெயர்கள் இவர்களின் பனைவர்களால் வழங்கப்பட்டு பிரபல்யமடைந்த பெயர்களாகும். ஆனால் இவர்களின் பிள்ளைப் பெயர்கள் முறையே சிவதாசன், பரமன், பசுபதி, உமையம்மை என்பனவாகும். சிவதாசனே இராவணன் என்றும் பரமனே கும்பகருணன் என்றும் பசுபதியே விபீசணன் என்றும் உமையம்மையே சூர்ப்பனகை என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இலங்கையின் ஆட்சியுரிமையைப் பெறுவதற்கு இராவணன் தனது தமையனாகிய குபேரனுடன் யுத்தஞ் செய்தான். தம்பியுடன் யுத்தஞ் செய்தல் முறையன்று எனக் குபேரன் எண்ணியதால் ஆட்சிப்பொறுப்பை இராவணனிடமே ஒப்படைத்து விட்டுத்தான் அழகாபுரியை ஆட்சி செய்தான். அழகாபுரியில் வாழ்ந்தவர்களும் இயக்கர் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். குபேரனோடு வந்து இலங்கையில் குடியேறிய இயக்கராகிய தமிழர் குபேரனோடு திரும்பிப் போகாமல் இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டனர். குபேரனுக்குட்பின் இராவணன் இலங்கைமுழுவதற்கும் அரசனாகி இலங்காபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான். இவ்விலங்காபுரியைப் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கச் செய்தான். இவன் இலங்கையைப் பல வருடங்களாக மாற்றாரும் மெச்சும் வகையில் சிறப்பாக அரசோச்சிவந்தான். இவனும் தனது மூதாதைகளில் ஒருவனாகிய மாலியவானைப்போன்றே பத்து நாடுகளுக்கு அரசனாக முடி சூட்டப்பட்டான். இதனால் இவனைத்தசக்கிரீவன் என்றும் அழைத்தனர் இராமாயர்ணத்தில் கூறுவதுபோன்று இவனுக்குப் பத்துத்தலைகள் இல்லை. பத்துக்கிரீடங்களேயன்றி பத்துத்தலைகள் அன்று. இராவணன் மண்டோதரியைத் திருமணஞ் செய்தான். மண்டோதரி கற்பிற்சிறந்தவளாக விளங்கினாள். இவன் இந்திரசித்து அதிசகாயன் முதலிய திறமைமிக்க புத்திரர்களைப் பெற்றெடுத்தாள். இராவணன் பல துறைகளிலும் ஒப்பற்று விளங்கினான். கல்வித்துறையானாலும் சரி வைத்தியத்துறையானாலும் சரி சங்கீதத்துறையானாலும் சரி போர்த்துறையானாலும் சரி தவவலிமையிலும் சரி கடவுட்பத்தியிலும் சரி இவன் ஒப்

பாரும் மிக்காரும் இல்லாது விளங்கினான். இவற்றைவிட யோக சித்திகளும் கைவரப்பட்டவனாக விளங்கினான். இதனால் இவன் தான் நினைத்த வடிவத்தைக் கொள்ளவும், மிகப்பெரிய வடிவம் மிகச்சிறியவடிவம் கொள்ளவும் எதிரிகளுக்கு தனது உருவத்தைத் தெரியாது மறைத்து நிற்கவும் போன்ற சித்துக்களில் வல்லவனாக விளங்கினான். சூரேரனுடைய புட்பக விமானமும் வேறு ஆகாய வூர்திகளும் இவனிடமிருந்தன. சீர்திருத்தத்தில் இலங்கைக்குச் சமமானதேசம் அந்தக்காலத்தில் உலகில் எங்குமே இருக்க வில்லை. அத்துணைச் சிறப்பாக இராவணன் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்தான். இவனுடைய ஆட்சிச்சிறப்பை மாற்றாரும் புகழ்ந்தனர். அவனிடம் நீர்முழுகிக் கப்பலும் இருந்ததாகச் சொல்லப் படுகின்றது.

ஆகாயத்திலிருந்து நஞ்சாயுதங்களைப் பகைவர் மீது செலுத்தி அவர்களை மயக்கி வெற்றி கொள்வதில் இவன் மிகவும் சமர்த்தன். நாகபாசம் என்னும் ஆயுதத்தை இவனது மகனான இந்திரசித்து யுத்தத்தின் போது பிரயோகித்து இராம இலக்குமணர் முதலியோர் உட்படப் போர்க்களத்தில் இருந்த அத்தனை எதிரிகளையும் அறிவிழக்கச் செய்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. போர்புரிய யுத்தகளத்துக்குச் சென்ற பகைவர் மீதன்றி யுத்தத்துக்குப் போகாத பொதுமக்கள்மீது எக்காலத்தும் இத்தகைய ஆயுதங்களை இவர்கள் செலுத்தியதில்லை. பகைவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் எல்லாவசதிகளும் அமைந்த நிலச்சுரங்கங்கள், நிலவறைகள், பா தா ளச் சிறைகூடங்கள் என்பனவற்றை மிகநுட்பமாக அமைத்திருந்தான். யாகங்களில் மிருகங்களைப் பலிகொடுத்தவை இராவணனும் அவனுடைய இனத்தவர்களும் மிகவும் வெறுத்தார்கள். மிருகவதை அவனுடைய காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களுக்குப் பிடிக்காது. பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழர்களுக்கும் தமிழர் அல்லாதவர்களுக்குமிடையில் மிருகவதை மிருகபலி காரணமாக பல யுத்தங்களும் இடையிடையே நடைபெற்று வந்தன இராவணன் சிவபூசை செய்யும் நியமம் உடையவன். ஏகபத்தினி விரதம் பூண்டவன். பழிக்குப்பழி வாங்கும் நோக்குடனேயே சீதையை சிறைவைத்தான். இச்சித்து அல்ல. இவனது பகைவர்களாகிய ஆரிபர்களே இவன்மீது இவ்வாறு வீண் பழி சுமத்தினர். இவனுடைய இவனது தாயாகிய கைகேசியும் மனைவியாகிய மண்டோதரியும் சிவபெருமாலிடத்தில் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர்கள். இந்த இராவணன் ஆதியோரின் ஆட்சிக்காலம் ஈழத்தமிழரின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படுகின்றது.

இராம இராவணயுத்தத்தில் இராவணனின் தம்பி விபீஷணன் தமையனாகிய இராவணனை விட்டு நீங்கி இராமன் பக்கம் சேர்ந்து இராவணனது படைப்பலம், யுத்ததந்திரமுறைகள் அந்தரங்கங்களை எல்லாவற்றையும் இராமனுக்கு காட்டிக்கொடுத்து இராவணனது அழிவுக்கு ஏதுவாக இருந்தான். இராவணனுக்குப் பின் இராமனின் அனுசரணையுடன் இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இதன் மூலம் தமிழரின் வரலாற்றில் மாபெருங்களங்கத்தை ஏற்படுத்தினான். இவன் இராமனின் அடிவருடியாகி, அடிமைச்சின்னமான ஆழ்வாரின் பெயருடன் விபீஷண ஆழ்வாராகவே இருந்து இறந்தான். இராவணனின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் சேர, சோழ, பாண்டி, ஈழம் ஆகிய திராவிட நாடுகள் ஆரியரின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டன. இன்றும் ஈழத்தமிழருக்கு இப்படியான, துயரமான நிலை இருந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எனவே இந்த இராவணன் வரலாறு ஈழத்தமிழராகிய எமக்கு ஒருபெரும் எச்சரிக்கை எனக்கொள்ள வேண்டும். எமது மக்கள் விபீஷணனைப் போன்று கோடரிக்காம்புகளாக மாறக்கூடாது. எல்லாத்தமிழர்களுமே இராவணனைப் போன்று தேசபக்தியுடையவர்களாகவும் வீரம்மிகுந்தவர்களாகவும் வீரசுதந்திரம் வேண்டி நிற்பவர்களாகவும் மாறவேண்டும். எப்பொழுது இந்நிலை எம்மிடம் உருவாகின்றதோ அன்றுதான் நாம்சுதந்திர தமிழ்மீழ்த்தை அமைத்து சுதந்திரபுருடர்களாக வாழ்வோம். விபீஷணனின் ஆட்சியுடன் பூர்வீக இலங்கையின் வரலாறும் முடிகிறது எனலாம். சரித்திர ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடும் இலங்கை வரலாறும் விஜயனின் விஜயத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றது.

முற்றும்



இராவணனும் இராமாயணமும்

இராவணன் வரலாற்றில் ஒருவிதமாகவும், இலக்கியத்தில் வேறுவிதமாகவும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றான். இலக்கியத்தை ஆக்குகின்ற புலவர் தமது விருப்பு வெறுப்புக்களையும் கொள்கைகளையும் அவ்விலக்கியத்தில் புகுத்தி விடுவது வழக்கம். கற்பனையில் கதாபாத்திரங்களை அமைத்து அதில் கருத்துக்களைப் புகுத்துவதில் எவ்வித தவறும் இல்லை. ஆனால் வரலாற்றில் நல்ல குண இயல்புகள் உடைய ஒருவனை இலக்கியத்தில் தீயகுண இயல்பு உடையவனாகத் திரித்து இலக்கியம் ஆக்கும்போதுதான் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. வெறும் இலக்கிய இரசனையோடு இலக்கியத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு இத்தகைய கபடங்கள் புலப்படுவதில்லை. அவ்விலக்கியத்தில் வருகின்ற அணிகள், நயங்கள், கற்பனைகள் இவைகளே புலப்படுகின்றன. இவ்வாறு இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், இலக்கிய ஆசிரியர் ஒரு பாத்திரத்தை எவ்வாறு சிருட்டிக்கிறாரோ அதனையே உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அத்தகைய நிலைதான் எமது இராவணனுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. இராமாயணத்தை நன்கு சுவைத்த ஒருவரிடம்போய் இராவணன் நல்லவன், காமுகன் அல்லன் என்று கூறினால் ஏற்றுக் கொள்ளவேமாட்டார். உண்மை இதுதான். வடக்கே வாழ்ந்த ஆரியருக்கும், தெற்கே வாழ்ந்த திராவிடருக்கும் இருந்த இயல்பான பகையுணர்வே இராமாயணமாகும். இராமாயணகாலத்தில் எல்லாவகையிலும் திராவிடராகிய தமிழர் மேம்பட்டு விளங்கினர். எனவே அவர்களை அழிக்க அல்லது அடக்க நடந்த போரே இராம இராவண யுத்தமாகும். தமிழகத்தில் இயல்பாக இருந்த குறைபாடுகளாகிய பதவிஆசை, காட்டிக்கொடுத்தல் ஆகிய குணங்களால் இவர்களுக்குள்ளேயே ஒருவரை ஒருவர் மோதவிட்டு இறுதியில் தாம் பயனடைந்த கதையே இராமாயணம். எனவே தமிழராகிய நாம் இராமாயணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவும்கூடாது படிக்கவும் கூடாது. இராவணேஸ்வரன் என்று போற்றப்படுகின்ற சிறந்த சிவபக்தனான இராவணனைத் தூஷிப்பது சிவதூஷணையாகும் இத்தகைய இராமாயணத்தை சைவக்கோயில்களிலோ கமிழ்மக்கள் மத்தியிலோ பிரசங்கிக்கக் கூடாது. தமிழர் பாடநூலில் இராமாயணம் இடம்பெறலாகாது.

சந்தோசம் பற்றி . . .

விழுதுகள்

(22-10-91. ஈழநாதத்தில் வெளிவந்தவை)

இரட்டை இலக்கத்தில் அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு இயக்கம் விளங்கிய காலத்தில் தாக்குதல்கள் பற்றிய திட்டங்கள் போடப்படும்போது குண்டு வீசுவது என்ற பொறுப்பு சந்தோசத்திற்குத்தான். வெடிமருந்துகள் - இயக்கத்தின் நிதி வசதி; இவை மிக மிகக் குறைவாக இருந்த காலம் அது. வீசப்படும் ஒவ்வொரு குண்டுக்கும் நிறையப் பலனை எதிர்பார்த்தோம். ஆகவே நிதானமாக - சரியாக குண்டு வீசுவதற்கு பொருத்தமான ஆளாக சந்தோசம்தான் தெரிவுசெய்யப்பட்டான். ஒவ்வொரு தாக்குதலிலும் எமது எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் செயற்பட்ட சந்தோசம் பின்னர் கண்ணி வெடியை சரியாக குறி தவறாது வெடிக்க வைப்பதற்குரிய நபர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். போராட்டத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கில் திருமலை மாவட்டத்தளபதியாகவும் விளங்கினான்.

விடுதலைப்புலிகளின் வரலாற்றில் முதன் முதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிரடித் தாக்குதலான நெல்லியடியில் இடம் பெற்ற பொலிஸ் ஜீப் மீதான தாக்குதல், முதன் முதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொலிஸ் நிலையத்தாக்குதலான சாவகச்சேரி தாக்குதல்; வன்னிப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் பொலிஸ் நிலையத் தாக்குதலான ஒட்டிசுட்டான் தாக்குதல்; மட்டக்களப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் பொலிஸ் நிலையத் தாக்குதலான களுவாஞ்சிக்குடித் தாக்குதல்; திருமலையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் பொலிஸ் நிலையத் தாக்குதலான குச்சுவெளித் தாக்குதல்; யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் கண்ணி வெடித் தாக்குதலான பொன்னாலையில் இடம் பெற்ற கடற்படையினர் மீதான தாக்குதல்; திருமலையில் இடம் பெற்ற முதல் கண்ணிவெடித் தாக்குதலான கட்டை பறிச்சான் தாக்குதல்; வன்னியில் முதன் முதல் நடைபெற்ற கண்ணிவெடித் தாக்குதலான உமையாள்புரம் தாக்குதல்; வரலாற்றுப் புசும்பெற்ற திருநெல்வேலித் தாக்குதல்; யாழ் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் இடம் பெற்ற இரணுவ வண்டி மீதான தாக்குதல்; இப்படியே விடுதலைப்புலிகளின் போராட்ட வரலாற்றை எழுதப் புறப்படும் எவரும் சந்தோசத்தின் பெயரை குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது. எல்லாத் தாக்குதலிலுமே சந்தோசம் பங்குபற்றியிருந்தான். அதைப்போலவே திருமலையின் வரலாற்றிலும் சந்தோசத்தின் பெயர் அழியா இடம் பெற்றது.

மாஸ்ரர் - இவ்வாறுதான் 80ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சந்தோசம் திருமலைமக்களுக்கு அறிமுகமானான். பெயருக்குத்தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவி, நகரசபை நிர்வாகம் தமிழரிடம். ஆனால் பஸ் நிலையம் உட்பட நகரின் பலபகுதிகளையும் நிர்வகித்து வந்தவர்கள் குடியேறிய சிங்களவரே. அதேவேளை மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் விஷக்காய்ச்சல் போல் சிங்களக் குடியேற்றம் பரவிக்கொண்டிருந்தது. இப்படியான சூழ்நிலையில்தான் சந்தோசம் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக மாஸ்ரர் என்ற போர்வையில் இயங்கிக்கொண்டிருந்தான். உறுதியான கட்டடத்திற்கு எவ்வாறு ஒவ்வொரு கல்லாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்களோ அதுபோல சந்தோசம் ஒழுக்கமான-கட்டுப்பாடான இளைஞர்களாக ஒவ்வொருவராகத்தேர்ந்தெடுத்தான். அவ்வாறு அன்று சந்தோசம் போட்ட உறுதியான அத்திவாரம்தான் இன்றும் சுமார் நூற்றிலிருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட படை முகாம்களைக் கொண்டிருக்கும் திருமலை மாவட்டத்தில் இன்றும் படையினரின் இழப்புப் பற்றிய செய்திகளை வரச்செய்கிறது; உறுதியுடன் போராளிகளை போராட வைக்கிறது. அத்துடன் சந்தோசம் அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கியவன் காட்டிலே அவர்களுடன் ஒருவராக வாழ்ந்து காட்டியவன். தாக்குதல்களில் எதிரியின் ரவையைச் சந்திக்கக்கூடிய முதல் இடத்தில் கண்ணிவெடியை வெடிக்கச் செய்வனாகவோ - குறுகியதூர ஆயுதங்களுடன் நின்று போராடுபவனாகவோ, அதனால் கடற்படை, விமானப்படை, இராணுவம் - பொலிஸ் ஆயுதம் தாங்கிய குடியேற்றவாசிகள் என நாளாந்தம் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகிக்கொண்டிருந்தனர். அதனால், படைமுகாம்களின் அதிகரிப்பு போராளிகளுக்கு பயத்தை அதிகரிக்கவில்லை. மாறாக தாக்குதல்கள் மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது என எண்ணவைத்தது. அவ்வாறு செயற்படவைத்தது.

சந்தோசம் திருமலைமாவட்டத்தில் அனைத்து மக்களுக்கு மே சொந்தமானவன். தென்னமரவடியிலிருந்து வெருகல் வரைக்குமான எல்லாக் கிராமங்களிலுமே இவனது காலடிபதிந்துள்ளது. எல்லாக் கிராமத்தவர்களையுமே இவனுக்கு தெரியும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மக்களின் பிரச்சினை என்ன என்பது அவனுக்குத் தெரியும். மொத்தத்தில் திருமலையையே கரைத்துக்குடித்தவன் என்று சொல்லலாம்.

இயக்கத்தின் அரசியல் வேலைகளின் விஸ்தரிப்பிலும் சந்தோசத்தின் பங்கு மிகப்பெரியது. உணர்வு என்ற பத்திரிகையின்

ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவனாக இருந்தது முதல் ஆரம்பகாலத்தில் இயக்கத்தினால் வெளியிடப்படும் துண்டுப்பிரசுரங்களை தயாரிப்பதிலும் அவற்றை விநியோகிப்பதிலும் அரசியல் திட்டங்களைத் தயாரித்து அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் பெரும் பங்கு வகித்தான்.

இதேவேளை பல்கலைக்கழக மாணவன் என்ற நிலையை— அதை வைத்து, வீடு-அறைகளை வாடகைக்கு எடுத்து போராளிகளை தங்க வைப்பதற்கே பயன்படுத்தினான். இவ்வாறு இயக்கத்தின் சகல வேலைகளிலும் சந்தோசத்தின் பங்கு அதிகமாக இருந்தது. ஒருமுறை இராணுவத்தினர் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் ஒரு பகுதியில் தொடர்ச்சியாக சில நாட்கள் தங்க வேண்டியேற்பட்டது. அந்த நாட்களில் பல்கலைக்கழகத்தில் பரீட்சை. “பரீட்சையில் பங்கு பற்றச் செல்” என்று இவனுக்கு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இவன் மனம் பரீட்சையில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. தாக்குதல் முடியும்வரை போக மாட்டேன் என்று கூறிவிட்டான், முதலில் போராட்டம். அதன்பின்னர் தான் மற்றவையெல்லாம் என்பதே இவனது நிலை. இச்செய்தியைத்தான் அவன் இன்று இளைய தலைமுறைக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளான்.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு நூறு பூத்தநெருப்பாக போராட்டம் இருந்த காலத்தில் திருமலை மக்களின் மீளக்குடியேற்றம், அவர்களின் புனர்வாழ்வு என்பவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்தினான், அத்துடன் இந்திய இராணுவம் பற்றி எச்சரித்தான். “இந்தியப் படை இங்கே அமைதி காக்க வரவில்லை. எம்மை அழிக்கத்தான் வருகிறது நாம் அஞ்சக்கூடாது, திருப்பித்தாக்க வேண்டும். எங்களுடைய மண்ணை ஆக்கிரமிக்க விடக்கூடாது” என போராளிகளுக்கு அறிவுறுத்தினான். அது போல வாழ்ந்து காட்டினான். அதுவரை சிறிலங்கா இராணுவத்தினரால் உணரப்பட்ட இவனது ஆற்றலை பின்னர் இந்தியப்படையினர் உணர்ந்து கொண்டனர். இரண்டாயிரம் சாரம் கட்டியபையன்களின் சக்தி என்ன என்பதை இந்தியப்படையினரும் உணர்ந்து கொண்டனர்.

சொல்லில் நிதானமும் செயலில் வேகமும் கொண்ட சந்தோசம் இந்தியப்படையினருடனான போரில் வீரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்ட முதல் லெப் கேணல் ஆனான். ஆம் எமது போராட்டத்தில் பெரும்பாலான அத்தியாயங்களில் முதலாவது என்று குறிப்பிடப்படும் போது சந்தோசத்தின் பெயர் எவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறதோ அது போலவே இந்திய இராணுவத்தினருடனான போரில் வீரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்ட முதல் லெப் கேணல் என்றும் இவனை வரலாறு கூறுகின்றது.

சந்தோஷத்தின் 'உணர்வு' கால நினைவுகள் சீல

-மு. திருநாவுக்கரசு

1980 ஆம் ஆண்டு உமைநேசன் என்ற இயற் பெயருடன் சந்தோஷத்தை நான் சந்திக்கிறேன். சிரித்த முகம், கலகலப்பான சபாவம், கண்ணியமான போக்கு இவற்றைக் கையிற் கொண்டு சந்தோஷம் என்னைச் சந்தித்தார்.

கவலையின் சுவாலையை சந்தோஷத்தின் முகத்தில் நான் ஒரு போதும் கண்டதில்லை. எப்பொழுதுமே சிரித்தமுகம். ஆதலால் சந்தோஷம் என்று இயக்கப் பெயர் இவருக்குச் சூட்டப்பட்டது.

பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குச் சென்ற ஆரம்பகால பல்கலைக்கழக மாணவர்களுள் சந்தோஷம் ஒருவர்.

பல்கலைக்கழகத்தை மையமாகக் கொண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரிகை ஒன்றை நடாத்துவதாக விடுதலைப்புலிகள் தீர்மானித்தனர். "உணர்வு" என்ற பெயரில் பத்திரிகை வெளிவர ஆரம்பித்தது. அதில் முன்னின்று உழைத்தவர்களுள் சந்தோஷம் ஒருவர்.

போதிய அழகுணர்வுடனும், கருத்துச் செறிவுடனும் நேர்த்தியாகப் பத்திரிகை வெளிவந்தது. முதலாவது இதழுடனேயே அப்பத்திரிகையின் பின்னணி பல்கலைக்கழகத்துள் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. ஆதலினால் அப்பத்திரிகையுடன் சம்பந்தப்படும் அனைவரையும் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளோர் புலிகளாகவே பார்த்தனர். அவ்வாறு புலிகளாக அடையாளம் காணப்படுவது பாதுகாப்புப் பொறுத்து ஆபத்தான காலமது. பொலிசார் சயிக்கிளில் வந்து கைது செய்யக்கூடிய காலம்.

முதலாவது இதழ் வெளிவரும்வரை இதன் பின்னணி யாருக்கும் தெரியாது. மாணவர்கள் ஏதோ பத்திரிகை அடிக்கும் ஒரு விளையாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவே பல்கலைக்கழக முக்கியஸ்தர்கள் கருதினர். முதலாவது இதழ் யாழ். பல்கலைக்கழக தென்னாசியவியல் கருத்தரங்கு அறையில் வைத்து குறைந்தபட்ச சம்பிரதாயங்களுடன் வெளிவந்தது. இதில் சில பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களுமாக சுமார் 75 பேர்வரை கலந்து கொண்டனர். வெளியீட்டு விழாவின் போது இதன் பின்னணி பலராலும் உணரப்பட்டுவிட்டது வெளியீட்டு அறையிலேயே பல்வகைக் “கிசுகிசுப்புக்கள்”

பின்னணியைப் புரிந்து கொண்ட இலங்கை தழுவிய தீவிர “தேசிய” பக்தர்கள் சிலர் வெளியீட்டு விழாவின் போது பத்திரிகையைத் தீவிரமாகத் தாக்கினர். இதனைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த “உயர்குழாம்” மெல்ல நழுவத் தொடங்கியது. பத்திரிகை வரத்தொடங்க முன்பு இதற்கு ஆதரவு காட்டியவர்கள் இப்போது படிப்படியாகச் சறுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆனால் பத்திரிகையை பல்கலைக்கழகத்துள் கொண்டிருக்கும் அந்தச் சிறிய பத்திரிகையாளர் குழு பெரும் திடசித்தத்துடன் காணப்பட்டது. அவ்வாறானவர்களுள் சந்தோஷம் ஒருவர். தமது பாதுகாப்பு பலவீனப்பட்டு விட்டது என்பதை இதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் உணர்ந்தனர். ஆனால் தாம் கைக்கொண்ட உணர்வில் இருந்து இவர்கள் பின்வாங்கவில்லை. ‘உணர்வு’ இரண்டாவது இதழும் சிறப்பாகவே வெளிவந்தது.

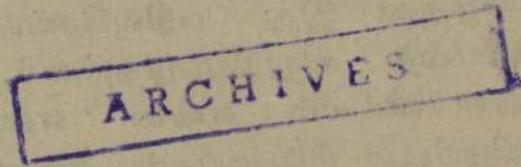
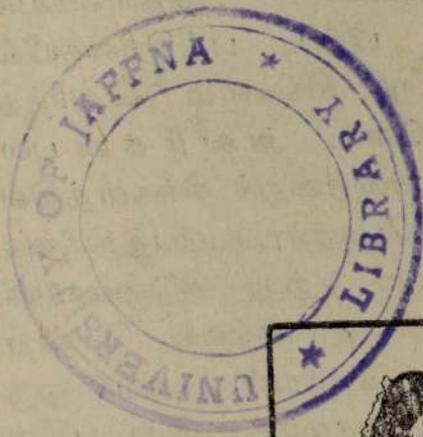
“உணர்வு” பத்திரிகையை விற்பனை செய்வதற்கு சந்தோஷமும் வேறு இரு இளைஞர்களும் வவுனியா சென்றனர். வவுனியா புகையிரத நிலையத்தில் வைத்து பத்திரிகை விற்பனையாகிக் கொண்டு இருந்

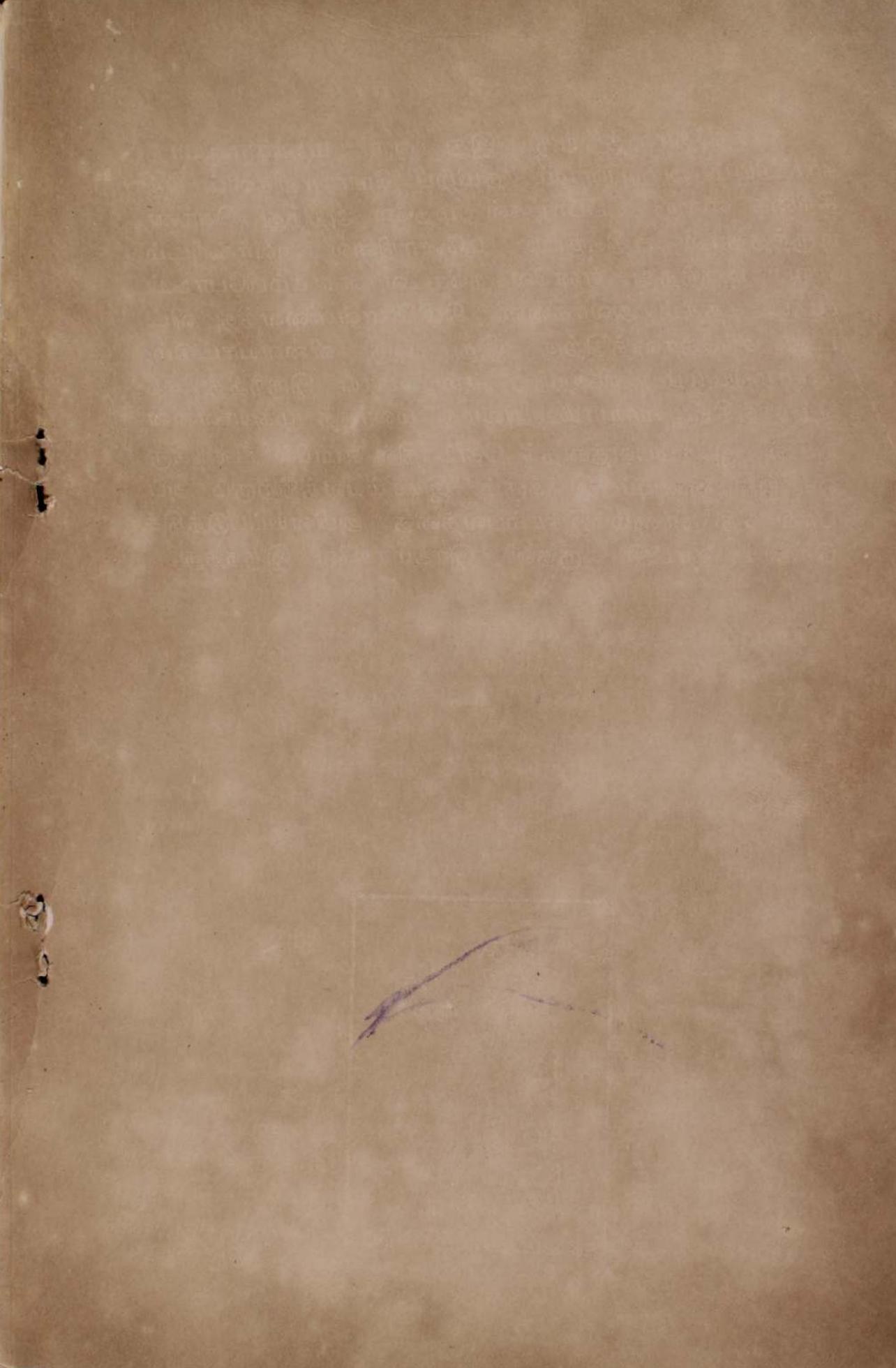
தது. அப்போது ஒரு சுவாரசியமான சம்பவம் அங்கு நிகழ்ந்தது. இது சந்தோஷத்தின் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத சம்பவம். இச்சம்பவத்தை அடிக்கடி சந்தோஷம் பலருக்கும் சொல்லிச் சிரிப்பதுண்டு.

அதாவது பத்திரிகை விற்பனை செய்துகொண்டிருந்த போது இரண்டு சிங்களச் சிப்பாய்கள் துப்பாக்கிகளுடன் புகையிரத நிலையத்தில் நின்றனர். 'உணர்வு' என்ற பத்திரிகையின் பெயர் சிவப்பு எழுத்தால் பதியப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகை கவர்ச்சிகரமாகவும் காணப்பட்டது. சிப்பாய்கள் பத்திரிகை விற்பனர்களை அழைத்து விசாரித்தனர். இது சட்டபூர்வமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரிகை என அவர்கள் விளக்கினர்.

ஆனால் சிப்பாய்கள் சிங்களம் தெரிந்த தமிழரை அழைத்து இது பதிவுசெய்யப்பட்ட பத்திரிகையா என்பதை உறுதிப்படுத்தினர். பின்பு பத்திரிகையில் உள்ள விடயம் என்ன என்று சிங்களம் தெரிந்த தமிழரிடம் சிப்பாய்கள் வினவினர். அவர்கள் பல தலைப்புக்களையும் வாசித்து அவற்றைக் சிங்களத்தில் கூறினர். இதனால் இது ஒரு போராட்டப்பத்திரிகை என்பதை உணர்ந்த சிப்பாய்கள் சற்று கடுமையாக நடக்கத் தொடங்கினர். பத்திரிகை விற்கச் சென்ற மூவருள் ஒருவருக்கே சிங்களம் தெரியும். அவர் ஒரு மிடுக்கானவர். அவர் சற்று ஆவேசமாக இது பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரிகைதானே அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன்தான் வெளிவருகின்றது என்று கூறினார். இதனைத் தொடர்ந்து சிப்பாய்கள் தமது பிடியைத் தளர்த்தினர். பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து விற்பனை செய்ய அனுமதித்தனர். இவ்வாறு விற்பனை செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு தண்டவாளக்கம்பியை ஒரு கூலியாள் எங்கோ ஒரு மூலையில் 'பளீர்' எனப்போட்டார். இரண்டு சிப்பாய்களும் திடுக்குற்று தமது துப்பாக்கிகளை கீழேபோட்டுத் தரைமட்டமாக வீழ்ந்து படுத்தனர்.

சந்தோஷத்திற்கு இது ஒரு மறக்கமுடியாத காட்சியும் அனுபவமும். தமிழ்ப் போராளிகளின் பத்திரிகை என்று சிப்பாய்கள் முதலே அறிந்து கொண்டிருந்ததால் பீதிக்குரிய மனோநிலை அவர்களிடம் ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே தண்டவாளக் கம்பிபோடப்பட்ட சத்தம் அவர்களை கிலிகொள்ளவைத்து விட்டது. சந்தோஷத்திற்கு இது ஒரு விளையாட்டும், சுவாரசியமும் நிறைந்த சம்பவமாய் இருந்தது. சந்தோசத்தின் வாயால், அவரது மலர்ந்த முகபாவனையுடன் இச்சம்பவத்தைக் கேட்பதில் எம்மில் பலருக்கு ஓர் இரசனையும் இருக்கும். இச்சம்பவத்திற்கும் அப்பால் சந்தோஷம் இச்சம்பவத்தை அபினயப்படுத்திச் செய்யும் காட்சி ஒருதனி இரகமாகவே இருந்தது.







தாசன் அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.